

Κατ' αρχάς και κατ' αρχήν, μια δήλωση σεβασμού για την επαρχία και τους επαρχιώ τες. Που βρίσκονταν πάντα στο περιθώ ριο, δοκιμαζόμενοι σε ένα σκληρό περιβάλλον. Που επιπροσθέτως έπρεπε συχνά να αντιμετωπίσουν την περιφρόνηση του κέντρου.

Ακόμα και οι σημαντικοί επαρχιώτες που ξεχώρισαν με τις πράξεις και τα έργα τους είχαν μια δυσκολία να αφοροιωθούν από την δυσκοίλια ελιτίστικη διάθεση των ανώτερων τμημάτων της εθνικής μας αστικής τάξης.

Και πολύ μεταξύ μας, τώρα, ποια αστική τάξη; ένα μεγάλο κομμάτι της είλεκε την καταγωγή της, αντλούσε ενέργεια και άλλα από τον προεπαναστατικό κοτζαμπασισμό ή τον Κατοχικό μαυαραγορτισμό, ή ήταν very new money.

Υπήρξαν ασφαλώς και υποδείγματα βαθύπλουτων αστών που άφησαν ισχυρό κοινωνικό καταπίστευμα, όπως και πολλά περισσότερα παραδείγματα άγνωστων πολιτών με ανιδιοτελείς προσφορές και θυσίες, δυσανάλογες και κατά πολύ υπέρτερες του μέτρου τους.

Γράφονται όλα τούτα τώρα καλοκαιριάτικα, καθώς το έθνος ετοιμάζεται δια τον εορτασμόν των 200 ετών από την εθνική παλιγγενεσία. Ως προς τούτο συστήθηκε και επιτροπή ίνα επιμεληθεί των διαδικασιών. Πρόεδρος της εν λόγω επιτροπής, τοποθετήθηκε κυρία προερχομένη εξ επαρχίας, εν προκειμένω από την λεβεντομάνα και αδούλωτη Κρήτη.

Καθόλου τυχαία ή άτυχη η επιλογή, καθότι προήλθε μετά την επιτυχημένη αποστολή της στον Δήμο Αθηναίων, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, στις επιχειρήσεις Τύπου, στο αλησμόνητο δύο τέσσερα και την συλλογή τριών επιθέτων. Εντυπωσιακή πορεία, σπάνια, αν όχι μοναδική.

Επροχθές εδόθη και συνέντευξη Τύπου όπου η πρόεδρος εν μέσω άλλων δραστήριων και επιτυχημένων managers ανακοίνωσε τις προθέσεις, τους στόχους και τους σκοπούς των εορτασμών. Χαμογελαστή, εύχαρης, με δυναμική αυτοπεποίθηση και τον αέρα της επιτυχημένης από την επαρχία να διακρίνεται από την ανεπαίσθητα γοητευτική προφορά των νήσι και των λιγοστών ρέοντα, πλούσιο λόγο της, μπροστά σε μια μάλλον άδεια αίθουσα, από τα όσα ελάχιστα πλάνα που ήρθαν από το μοντάζ.

Επιτέλους ο τόπος απολαμβάνει μια ισορροπία ανάμεσα στην επαρχία και το κέντρο, μεταξύ των ευπόρων και των απόρων. Μονοιασμένοι, με ηθικό ακμαιότατο υποκλινόμαστε στο μεγαλείο της εθνεγερσίας. Άλματα, εμπρός, από τον εορτασμό των 150 χρόνων της, που μας προέκυψε το '71, επί εθνικής κυβερνήσεως.

Μολοντούτο του χρόνου, σε αυτή την μεγάλη στιγμή θα μας λείψουν, πολύ, πάρα πολύ, ο

[Χάρρυς](#)

, ο

[Τζιμάκος](#)

και ασφαλώς ο Μπάρμπα Γιάννης από τα Πεντεόρια που έγραψε στην Χαλκίδα

[το '21 και η αλήθεια](#)

Είθε να αναπληρωθεί το κενόν τούτο.